

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU
Šibenik, Stjepana Radića 81

P-1653/2019-45

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A I R J E Š E N J E

Općinski sud u Šibeniku, po sucu Toniju Grgurinu, na prijedlog sudske savjetnice Josipe Belamarić u pravnoj stvari tužitelja IVANA JAKELIĆ (OIB: 07659252678), Ražinska 22, 22010 Šibenik-Brodarica, zastupana po punomoćniku Dragici Juras, odvjetnici u Šibeniku, protiv tuženika RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d. Zagreb (OIB: 53056966535), Magazinska cesta 69, Zagreb, zastupan po pun. iz Odvjetničkog društva Kallay i partneri u Zagrebu, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 3. travnja 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja Dragice Juras, odvjetnice u Šibeniku i zamjenice punomoćnika tuženika Antonije Ljubičić, odvjetničke vježbenice u Splitu, na ročištu za objavu odluke održanom 24. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d. Zagreb (OIB: 53056966535), Magazinska cesta 69, da u roku od 15 dana isplati tužiteljici IVANA JAKELIĆ (OIB:07659252678), Ražinska 22, 22010 Šibenik-Brodarica, iznos od 4.310,13 EUR-a, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku:

- na iznos od 5,88 EUR-a od dana 04. prosinca 2007. godine do isplate
- na iznos od 5,24 EUR-a od dana 03. siječnja 2008. godine do isplate
- na iznos od 27,11 EUR-a od dana 02. travnja 2008. godine do isplate
- na iznos od 7,68 EUR-a od dana 02. svibnja 2008. godine do isplate
- na iznos od 7,83 EUR-a od dana 31. svibnja 2008. godine do isplate
- na iznos od 9,42 EUR-a od dana 02. srpnja 2008. godine do isplate
- na iznos od 7,10 EUR-a od dana 02. kolovoza 2008. godine do isplate
- na iznos od 7,22 EUR-a od dana 03. rujna 2008. godine do isplate
- na iznos od 8,59 EUR-a od dana 02. listopada 2008. godine do isplate
- na iznos od 18,99 EUR-a od dana 04. studenog 2008. godine do isplate
- na iznos od 12,02 EUR-a od dana 05. prosinca 2008. godine do isplate
- na iznos od 26,90 EUR-a od dana 07. svibnja 2009. godine do isplate
- na iznos od 144,38 EUR-a od dana 02. lipnja 2009. godine do isplate
- na iznos od 43,50 EUR-a od dana 07. kolovoza 2009. godine do isplate
- na iznos od 5,35 EUR-a od dana 22. kolovoza 2009. godine do isplate
- na iznos od 23,10 EUR-a od dana 04. rujna 2009. godine do isplate

na iznos od 23,24 EUR-a od dana 27. listopada 2009. godine do isplate
na iznos od 42,09 EUR-a od dana 03. prosinca 2009. godine do isplate
na iznos od 29,68 EUR-a od dana 22. siječnja 2010. godine do isplate
na iznos od 54,28 EUR-a od dana 03. ožujka 2010. godine do isplate
na iznos od 6,70 EUR-a od dana 03. srpnja 2010. godine do isplate
na iznos od 75,76 EUR-a od dana 06. kolovoza 2010. godine do isplate
na iznos od 65,77 EUR-a od dana 04. rujna 2010. godine do isplate
na iznos od 55,52 EUR-a od dana 04. studenog 2010. godine do isplate
na iznos od 123,24 EUR-a od dana 03. prosinca 2010. godine do isplate
na iznos od 84,67 EUR-a od dana 07. siječnja 2011. godine do isplate
na iznos od 51,71 EUR-a od dana 06. travnja 2011. godine do isplate
na iznos od 63,83 EUR-a od dana 04. svibnja 2011. godine do isplate
na iznos od 99,91 EUR-a od dana 05. srpnja 2011. godine do isplate
na iznos od 31,80 EUR-a od dana 09. kolovoza 2011. godine do isplate
na iznos od 83,90 EUR-a od dana 28. rujna 2011. godine do isplate
na iznos od 31,46 EUR-a od dana 05. listopada 2011. godine do isplate
na iznos od 221,81 EUR-a od dana 03. studenog 2011. godine do isplate
na iznos od 50,50 EUR-a od dana 07. siječnja 2012. godine do isplate
na iznos od 36,37 EUR-a od dana 12. ožujka 2012. godine do isplate
na iznos od 155,79 EUR-a od dana 05. svibnja 2012. godine do isplate
na iznos od 109,23 EUR-a od dana 21. lipnja 2012. godine do isplate
na iznos od 110,64 EUR-a od dana 05. srpnja 2012. godine do isplate
na iznos od 64,92 EUR-a od dana 06. kolovoza 2012. godine do isplate
na iznos od 78,17 EUR-a od dana 06. rujna 2012. godine do isplate
na iznos od 82,78 EUR-a od dana 29. listopada 2012. godine do isplate
na iznos od 28,99 EUR-a od dana 30. siječnja 2013. godine do isplate
na iznos od 12,68 EUR-a od dana 21. veljače 2013. godine do isplate
na iznos od 65,20 EUR-a od dana 08. ožujka 2013. godine do isplate
na iznos od 96,89 EUR-a od dana 05. travnja 2013. godine do isplate
na iznos od 37,13 EUR-a od dana 05. lipnja 2013. godine do isplate
na iznos od 68,74 EUR-a od dana 27. kolovoza 2013. godine do isplate
na iznos od 136,93 EUR-a od dana 04. listopada 2013. godine do isplate
na iznos od 21,95 EUR-a od dana 06. prosinca 2013. godine do isplate
na iznos od 93,20 EUR-a od dana 09. prosinca 2013. godine do isplate
na iznos od 78,63 EUR-a od dana 20. siječnja 2014. godine do isplate
na iznos od 48,96 EUR-a od dana 24. veljače 2014. godine do isplate
na iznos od 177,07 EUR-a od dana 16. svibnja 2014. godine do isplate
na iznos od 167,08 EUR-a od dana 18. srpnja 2014. godine do isplate
na iznos od 267,61 EUR-a od dana 26. rujna 2014. godine do isplate
na iznos od 815,03 EUR-a od dana 13. prosinca 2014. godine do isplate,
i to od dana dospjeća svakog pojedinog obroka pa do 30. lipnja 2011.

godine po stopi od 14%, od 1. srpnja 2011. godine pa do 31. srpnja 2015. g. po stopi od 12% koja stopa se, sukladno članku 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11), izračunava uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. g. do 31. prosinca 2022. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. godine pa do isplate po stopi koja se određuje

za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju u roku od 15 dana nadoknadi parnični trošak u ukupnom iznosu od 2.246,98 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje na ovaj iznos teku od dana presuđenja (24. srpnja 2026.) pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok se odbija zahtjev tužitelja za nadoknadu parničnog troška u preostalom potraživanom iznosu od 1.026,98 eura kao neosnovan.

i r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe učinjena podneskom tužitelja od 26. rujna 2024.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u tužbi podnesenoj 12. lipnja 2019. naveo da je kao korisnik kredita sklopio Ugovor o kreditu broj 168-50-4428345 u iznosu 15.907,92 CHF, kunske protuvrijednosti obračunato po prodajnom tečaju Kreditora na dan korištenja. Navedeni ugovor da je sklopljen uz rok otplate 84 mjeseca (84 rate/anuiteta), sa iznosom anuiteta od 204,32 CHF. U daljnjem izlaganju tužitelj je u bitnom naveo da je ugovorna odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi, ugovorena u početnom iznosu od 5,49% te odredba o valutnoj klauzuli Ugovora ništetna, pozivajući se pritom na recentnu sudsku praksu te praksu viših sudova, predložio je donijeti presudu kojom se tužbeni zahtjev usvaja te se nalaže tuženiku isplatiti tužiteljici preplaćene iznose po osnovi promjenjive kamatne stope i valutne klauzule (promjenjivog tečaja CHF), kao i prouzročeni joj parnični trošak.

1.2. Tužiteljica je konačno uredila tužbeni zahtjev podneskom od 26. rujna 2024., na način da je istog uskladila s rezultatima provedenog financijskog vještačenja u ovom parničnom postupku.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu u bitnom naveo da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, osporio je osnov i visinu te je istaknuo prigovor zastare. Zaključno, da su odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli valjane te je predložio da se zahtjev tužitelja odbije kao neosnovan i da se istom naloži da mu nadoknadi prouzročene parnične troškove.

3. U postupku su izvedeni dokazi pregledom i čitanjem Ugovora o kreditu broj 168-50-4428345 od 27. rujna 2007., ponude za kupnju motornog vozila od 19. rujna 2007., otplatnog plana od 28. rujna 2007., zadužnice od 27. rujna 2007., suglasnosti o zapljeni plaće od 27. rujna 2007., zahtjeva za kredit, ponude od 19. rujna 2007., nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka knjigovodstvene struke Gorana Miljasa iz rujna 2023. i saslušanjem tužiteljice, dok stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. U svezi odluke o glavnoj stvari, valja navesti da je predmet postupka u ovoj pravnoj stvari zahtjev tužitelja za isplatom razlike iznosa anuiteta plaćanih po Ugovoru, a koji su posljedica ništetnosti dijela ugovora o kreditu i to odredbi koje se tiču ad/1 promjenjive kamatne stope i ad/2 valutne klauzule, s tim da je stajalište ovog suda da je tužitelj u rečenom ugovornom odnosu imao status potrošača (što proizlazi iz stranačkog iskaza tužitelja - da je predmetni kredit uzet u svrhu kupnje motornog vozila, isključivo za osobne potrebe, a tuženik status trgovca tj. pružatelja usluge, nastavno na što se u konkretnom slučaju imaju primijeniti i odredbe mjerodavnog potrošačkog prava i Direktive 93/13 (dalje Direktiva) o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima.

6. Bitne činjenice relevantne za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari utvrđene su analizom i ocjenom dokazne građe dostavljene uz tužbu i odgovor na tužbu (citirane u točki 3. ovog obrazloženja), te je ujedno provedeno financijsko vještačenje radi utvrđivanja utemeljenosti tužbenog zahtjeva u istaknutoj visini koju je tuženik također osporavao pored osporavanja samog osnova postavljenog zahtjeva tužitelja. Izračunate su i negativne razlike anuiteta na zahtjev tuženika.

6.1. Sud je nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka knjigovodstvene struke Gorana Miljasa iz rujna 2023., ocijenio u cijelosti kao stručan, objektivan, logičan i uvjerljiv. Vještak je nalaz izradio na temelju cjelokupne relevantne dokumentacije koja prileži spisu, jasno obrazloživši metodologiju izračuna te je odgovorio na sva pitanja određena rješenjem o provođenju vještačenja. Prigovor tuženika ovaj sud je ocijenio paušalnim te isti nije doveo u sumnju pravilnost i potpunost nalaza i mišljenja, slijedom čega je na istom utemeljio svoju odluku.

7. Cijeneći provedene dokaze u skladu s člankom 8. Zakona o parničnom postupku (Nar. nov. broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 – u daljnjem tekstu: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

8. Nije sporno da su parnične stranke sklopile Ugovor, a kojim je tužitelju stavljeno na raspolaganje 15.907,92 CHF u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem na dan isplate kredita, na rok otplate od 84 mjeseca i uz redovnu kamatnu stopu od 5,49% godišnje te ugovaranje valutne klauzule. Redovna kamatna stopa je ugovorena kao promjenjiva (članak 2. Ugovora) i ista se imala utvrđivati odlukom kreditora, te je predmetni kredit odobren i isplaćen 28. rujna 2007.

9. Među parničnim strankama je sporno postojanje obveze tuženika na povrat preplaćenih iznosa uplatama vršenima tijekom trajanja predmetnog kreditnog odnosa na ime ugovorenih anuiteta koji su do otplate kredita uredno podmirivani, sve uslijed primjene odredbi Ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli nepoštene u smislu odredbi Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 79/07., 125/07., 75/09., 79/09., 89/09., 133/09., 78/12. i 56/13.96/03., dalje: ZZP/07.), a time i ništetne, sve polazeći od početno ugovorene kamatne stope (5,49 %) i početnog tečaja CHF, pri čemu je nesporno da se visina kamatne stope tijekom razdoblja otplate predmetnog kredita mijenjala, kao i tečaj švicarskog franka.

10. Utemeljeno se tužitelj tijekom postupka poziva na pravomoćnu presudu Trgovačkog suda u Zagrebu br. P-1401/12 od 4. srpnja 2013. i presude drugostupanjskog suda (Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. i PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018.), a u kojem postupku je na pasivnoj strani sudjelovao i ovdje tuženik, te u kojima je ugovaranje valutne klauzule

(na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak) i promjenjive kamatne stope u skladu s jednostranim odlukama tuženih banaka ocijenjeno nepoštenim odredbama kojima su povrijeđeni kolektivni interesi i prava potrošača, pri čemu je stajalište revizijskog suda (izraženo u presudi i rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Revt 249/14-2 od 9. travnja 2015. i presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Rev 2221/2018 od 3. rujna 2019., a budući da su rečene drugostupanjske odluke od strane tuženika pobijane izvanrednim pravnim lijekovima - revizijama) da je nesporno da su odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi bile jasne i uočljive, međutim, da nisu bile razumljive potrošačima jer da su sadržavale neodređene formulacije glede promjenjive kamatne stope i time suprotno temeljnim načelima obveznog prava korisnik kredita doveden u neravnopravan položaj; da su odredbe o promjenjivoj ugovornoj kamati u ugovorima o kreditu sklapanima s potrošačima u razdoblju od 1. travnja 2005. do 31. prosinca 2008., osim u dijelu kojim je visina kamatne stope određena na dan sklapanja ugovora o kreditu, utvrđene nepoštenima, slijedom čega su na temelju članka 87. ZPP/03. i članka 102. ZPP/07. te odredbe utvrđene ništetnima; da su tužene banke u određeno navedenim razdobljima povrijedile kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditu koristeći u njima nepoštene i ništetne odredbe ugovaranjem valutne klauzule u CHF uz koju je vezana glavnica, a da se o tome nije pojedinačno pregovaralo, a što je uostalom utvrđeno i u konkretnom slučaju prihvaćanjem iskaza tužitelja kao logičnog i uvjerljivog, te koji iskaz ničim nije doveden u sumnju od strane tuženika, a iz kojeg proizlazi da je sredstvima iz ostvarenog kredita kupila motorno vozilo za osobne potrebe.

11. Posljedica ništetnosti spornih nepoštenih ugovornih odredbi je povrat preplaćenih iznosa s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama sukladno članku 1115. ZOO od dana njihovog stjecanja do isplate, pri čemu je shvaćanje ovog suda da su učinci odluka suda o tužbama za zaštitu kolektivnih interesa obvezujući za ostale sudove u postupku kojeg potrošač pokrene po pojedinačnom restitucijskom zahtjevu u skladu s odredbama članka 502.c ZPP.

12. Budući da je po tužbi za zaštitu kolektivnih interesa pravomoćno utvrđeno da je tuženik kao poslovna banka ugovorio nepoštene i ništetne odredbe jednostrano promjenjive kamatne stope kredita i valutnu klauzulu u valuti CHF, pa tako i u konkretnom slučaju (polazeći i od gornjih utvrđenja utemeljenih na iskazu tužitelja) i time povrijedio prava tužitelja kao potrošača tj. korisnika kredita, sve to u smislu da ga u vrijeme zaključenja Ugovora kao potrošača nije u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a što je za posljedicu imalo znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, to je tuženik postupao suprotno naprijed u ovom obrazloženju citiranim odredbama odredbama ZPP/07., odnosno načelu savjesnosti i poštenja u smislu odredbi ZOO, zbog čega je tuženik ujedno u obvezi vratiti odnosno nadoknaditi tužitelju vrijednost postignute koristi ostvarene uplatama više plaćenih anuiteta, sve sukladno članku 1111. ZOO (kao stečeno bez osnove), i to upravo u visini utvrđenoj u postupku provedenim financijskim vještačenjem na kojeg stranke nisu imale primjedbi, sve uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate u smislu odredbi članka 1115. i članka 29. stavka 2. ZOO, pa je slijedom navedenog zahtjev tužitelja valjalo prihvatiti u cijelosti.

13. Također, u skladu s člankom 3. Direktive, ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra se nepoštenom ako u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, na štetu potrošača prouzroči znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka proizašlih iz ugovora (stavak 1.), time da se uvijek smatra da se o nekoj

odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ona stavljena unaprijed pa potrošač nije mogao utjecati na njezin sadržaj, posebno u kontekstu unaprijed formuliranog standardnog ugovora (stavak 2.).

13.1. Osim toga, iz odredbe članka 6. Direktive proizlazi da države članice utvrđuju da u ugovoru koji je prodavatelj robe ili pružatelj usluge sklopio s potrošačem prema nacionalnom pravu nepoštene odredbe nisu obvezujuće za potrošača, a da ugovor u tim uvjetima i dalje obvezuje stranke ako je u stanju nastaviti važiti i bez tih nepoštenih odredaba (stavak 1.), kao i da države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi onemogućile da potrošač ne izgubi zaštitu koja mu se pruža Direktivom, na temelju odabira prava države koja nije članica kao prava primjenjivog na taj ugovor ako je taj ugovor usko povezan s državnim područjem države članice (stavak 2.).

14. Nastavno na potonje navedeno, ocjena je ovog suda kako stranke Ugovora o odredbama o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, kao odredbama unaprijed formuliranog ugovora, nisu posebno pregovarale, to tužitelj nije mogao utjecati na njihovu egzistenciju u Ugovoru i sadržaj iste, kao i da te odredbe, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, te suprotno stajalištu tuženika, uzrokuju znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, ovdje tužitelja.

15. Slijedom svega naprijed navedenog proizlazi da su odredbe Ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli nepoštene u smislu ZZP/07.-a, te da je tuženik u obvezi vratiti tužitelju preplaćene iznose uplata izvršene tijekom trajanja predmetnog kreditnog odnosa do kojih je došlo zbog primjene ništetnih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli.

16. U odnosu na preinaku tužbe od 26. rujna 2024. kojom je tužbeni zahtjev usklađen s nalazom i mišljenjem izrađenim od strane stalnog sudskog vještaka Gorana Miljasa, ista je dopuštena, i to slijedom Zaključka sa sastanka predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog u Zagrebu, 26. studenoga 2021., Su IV – 162/2021, te je odlučeno kao u izreci rješenja.

17. U odnosu na prigovor zastare tražbine istaknut od strane tuženika, istog je ovaj sud otklonio, a to stoga jer je pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača (4. srpnja 2012.) došlo do prekida zastare na temelju članka 241. ZOO te je zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počela teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, pa kako je presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-7129/13-4 donesena 13. lipnja 2014., od tog dana je počeo teći u konkretnom slučaju relevantni opći zastarni rok u trajanju od pet godina propisan člankom 225. ZOO (u pogledu potraživanja na ime ništetne ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi), dok u je u svezi potraživanja na ime ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli zastarni rok počeo iznova teći 14. lipnja 2018. tj. dana donošenja presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-6632/2017-10, pa stoga, a jer je tužba u ovom predmetu podnesena 12. lipnja 2019., proizlazi da zastara predmetne tražbine, suprotno stajalištu tuženika, nije nastupila.

17.1. U odnosu na prigovor zastare tuženika s obzirom na to da je preinaka tužbe učinjena 26. rujna 2024., a tužbeni zahtjev povećan, isti je također neosnovan, jer je zastara kako je naprijed rečeno prekinuta podnošenjem tužbe, a naročito uzevši u obzir pravno shvaćanje druge sjednice Građanskog odjela Vrhovnog održane 27. svibnja 2024. Broj: Su-IV-123/2024-5, točki 2. prema kojem se „U slučaju kad je preinaka tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove (neprava preinaka) moguća i dopuštena (članak 190. i 191. ZPP), zastara se

prekida već podnošenjem tužbe u tom postupku, odnosno do prekida zastare ne dolazi tek u trenutku preinačenja tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva.“.

18. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a.

18.1. Tužitelj je postavio zahtjev za nadoknadu troška prouzročenog mu zastupanjem po odvjetniku u ovoj parnici, i to za sastav tužbe od 12. lipnja 2019., za sastav obrazloženih podnesaka od 5.3.2020., 25.3. 2021., 19.3.2024., 14.5.2024., 26.9.2024. i 1.4. 2026. te za zastupanje na ročištima održanima 29.3.2021., 6.4.2023., 28.3.2024., 14.5.2024., 10.9.2024., 3.4.2026. u skladu s odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ br. 142/12., 103/14., 118/14.-ispravak, 107/15. i 37/22., odnosno „Narodne novine“ br. 138/23., dalje: Tarifa) sve uvećano za trošak sudske pristojbe za tužbu i presudu, te trošak financijskog vještačenja u visini od 520,00 EUR.

18.2. Sud je kao opravdane troškove tužitelja prouzročene mu zastupanjem po odvjetniku u ovoj parnici, polazeći pritom od vrijednosti predmeta spora u visini po preinaci od 4.310,13 eura, i dostavljenog troškovnika, cijenio:

- za sastav tužbe u visini od 100 bodova (Tbr. 7. točka 1. Tarife),
- za zastupanje na ročištima 29.3.2021., 6.4.2023., 28.3.2024., 14.5.2024., 3.4.2026., u visini od 100 bodova (Tbr. 9. točka 1. u svezi Tbr. 7. točka 1. Tarife),
- za zastupanje na ročištu 10.9.2024., u visini od 25 bodova (Tbr. 9. točka 5. u svezi Tbr. 7. točka 1. Tarife.,
- za sastav obrazloženih podnesaka od 25.3. 2021. i 1.4. 2026. (Tbr. 7. točka 7. u svezi Tbr. 7. točka 1. Tarife),

odnosno ukupno 825 bodova, što u skladu s vrijednosti boda od 2,00 EUR predstavlja iznos od 1.650,00 EUR, kojem iznosu je valjalo pridodati trošak financijskog vještačenja predujmljenog po tužitelju i likvidiranog po sudu u visini od 520,00 EUR te trošak sudske pristojbi za tužbu u visini od 76,98 eura (Tar. br. 1. stavak 1. Tarife sudskih pristojbi, kao priloga Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi, „Narodne novine“ br. 53/19.).

18.3. Nasuprot tome, neopravdanim je ocijenjen zahtjev tužitelja za nadoknadu troška prouzročenog mu sastavom podnesaka od 5.3.2020., 19.3.2024., 14.5.2024. i 26.9.2024. (ukupno 400 bodova, odnosno 800,00 eura) kojima je tužbeni zahtjev mijenjan i dopunjavan, odnosno konačno 26.9.2024. usklađen s rezultatima u postupku provedenog financijskog vještačenja, a to stoga jer je tužitelj bio dužan još u tužbi postaviti određeni tužbeni zahtjev, što je uostalom i učinio, pa kada je istog usklađivao tijekom postupka, to mu nije ni mogao biti obistinjen time prouzročeni trošak. Također, neosnovan je i zahtjev tužitelja za naknadu troška sudske pristojbe na presudu u visini od 76,98 eura jer je tužitelj, kao potrošač, u skladu s odredbama Zakona o sudskim pristojbama (NN 118/18, 51/23) čl. 11. t. 20. oslobođen od plaćanja sudskih pristojbi u postupcima pokrenutim na temelju pravomoćne odluke o zaštiti kolektivnih interesa potrošača, slijedom čega mu navedeni trošak nije niti će nastati. Nadalje, za zastupanje na ročištu 10.9.2024. potraživan je trošak od 200,00 eura u skladu s Tbr. 9. točka 1., dok je isti dosuđen u skladu s Tbr. 9. točka 5. u svezi Tbr. 7. točka 1. Tarife u visini od 25 bodova odnosno 50,00 eura.

18.4. Slijedom svega navedenog, valjalo je tuženiku naložiti da tužitelju koji je u ovoj parnici, po preinaci tužbe, uspio u cijelosti nadoknadi opravdane troškove prouzročene mu ovom parnicom u ukupnom iznosu od 2.246,98 EUR, dok je zahtjev tužitelja za nadoknadu parničnog troška u preostalom potraživanom dijelu u visini od

1026,98 EUR valjalo odbiti kao neosnovan i o troškovima postupka odlučiti kao pod točkom II. izreke ove presude.

18.5. Tužiteljima je na njihov zahtjev dosuđena zatezna kamata na parnični trošak u skladu s čl. 151. st. 3. ZPP, slijedom čega je presuđeno kao pod točkom II. izreke ove presude.

Šibenik, 24. srpnja 2026.

SUDAC

Toni Grgurin

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o istoj odlučuje nadležni drugostupanjski sud.

DN-a:

- u skladu sa zapisnikom s ročišta o objavi

Broj zapisa: **9-3088b-0a64a**

Kontrolni broj: **05765-7c92e-f8496**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Toni Grgurin, O=OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.